

На основу чланова 19. и 21. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Стојан Марковић, Владо Мареш, Иван Цвејић, Тамара Скрозза, Петар Јеремић, Марија Кордић, Златко Чобовић, Владимир Радомировић, Ивана Стјеља и Драган Ђорђевић, на седници одржаној 31.3.2016. године, **није успела да усагласи одлуку** о томе да ли је „Magyar Szo”, објављивањем текста “Мини сукња и јавна безбедност”, 16. јануара 2016. године, прекршио одредбе Кодекса новинара Србије. „За“ одлуку да је Кодекс прекршен гласало је шест чланова Комисије, три су била “против”, а један “уздржан”, тако да није било потребне већине од осам гласова.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Комитет правника за људска права – YUCOM поднео је жалбу Савету за штампу, верујући да су спорним текстом прекршене одредбе Кодекса новинара које се односе на истинитост извештавања и забрану дискриминације и говора мржње. Подносилац жалбе је навео да је ауторка текста то учинила истицањем верске припадности учинилаца кривичног дела и изношењем низа увредљивих, дискриминаторних и квалификација пуних говора мржње према тражиоцима азила. Ауторка, истиче се, не прави јасну разилку између извршилаца сексуалних напада и тражилаца азила, а недоумицу додатно продубљује и доводећи у сумњу мотиве избеглица за долазак у Европу. Тако, на пример, описујући ситуацију из сопственог искуства сусрета са избеглицама, наводи “да нема у њима ни трунке понизности људи којима је потребна помоћ”, односно “много пре је из њиховог понашања исијавало самопоуздање, као и то да мисле да њима све припада”.

У одговору на жалбу, Марта Варју, главна и одговорна уредница дневника “Magyar Szo” истакла је да се у тексту не помиње верска припадност тражилаца азила, те да је ауторка направила веома јасну разлику између починилаца злочина и тражилаца азила. Ауторка је утисак да тражиоци азила не поседују понизност стакла на основу чињеничних догађаја на граничном прелазу Хоргош, када је дошло до инцидента јер избеглице нису хтеле да се региструју. Из реченице “Без сумње има међу њима и оних који би желели да се интегришу, који би желели да свој живот поново почну у некој мирној земљи, али збивања из Келна и других немачких градова дају разлога за претпоставку да је веома много и таквих који желе да по својим законима живе у Европи”, види се, наведено је, између осталог, у одговору на жалбу, да ауторка текста не сматра да ду сви тражиоци азила злочинци и не дискриминише их.

Већина чланова Комисија оценила је да текст садржи дискриминаторне ставове, јер се читавим текстом потпуно одбацује било каква могућност интеграције азиланата у друштва у Европи, а мржња и нетрпељивост према њима шире се изношењем ставова да „не показују понизност“, да неће да раде, да се понашају „као да им овде све припада“. Све те ставове ауторка текста

износи само на основу личног искуства на граници и сопственог страха од људи који долазе у Европу, чиме се крше њихова људска права

Два члана Комисије закључила су да Кодекс није прекршен, да ауторка има право да осећа страх пред мигрантима који у толиком броју долазе, да је питање њихове интеграције озбиљно и сложено и треба га постављати. Ауторка текста износи своје мишљење, и има право и на овакав коментар.

Један члан Комисије је био уздржан, оцењујући да текст није добар, али да ни жалба није добро написана, односно да је тенденциозна и злонамерна, јер су издвојене неке увредљиве речи, које се, сасвим је јасно, не односе на азиланте, него на починиоце кривичних дела.

Како је, према Статуту Савета за штампу и Пословнику о раду Комисије за жалбе потребно да се „за“ сваку одлуку изјасни осам чланова Комисије, одлука у овом случају није донета, јер је шест чланова Комисије гласало за то да је „Magyar Szo“ прекршио Кодекс новинара Србије.

Нови Сад, 31.3.2016.

Председавајући
Стојан Марковић